

Medsols

Nr 2 2007

Folkkampanjen mot kärnkraft-kärnvapen

Folkkampanjen är en partipolitiskt obunden ideell förening, som vill att vi alla ska hushålla med naturens resurser och tänka på naturens kretslopp. Vi vill arbeta för att människorna på jorden ska få en bättre framtid, i ett väl utvecklat samhälle där vi använder energin mer effektivt och producerar el ur förnyelsebara energikällor. I effektivisering, sol, vind och biobränslen, där hittar vi framtiden.

Folkkampanjen samlar människor i en rörelse, och arbetar för en bred opinion mot kärnkraft och kärnvapen. Vi påverkar beslutsfattare, samlar information, granskar och kritiserar.

Gå med du också!

Om sannolikhet

Sannolikt va, det betyder väl nåt som är likt sanning. Men riktigt lika sant som sanning är det inte om det är sannolikt.

Nu har vi tydligen inte råd med äkta sanningar längre, utan vi får nöja oss med sannolikhetskalkyler. Det är synd det, för dom håller lägre kvalitet än sanningar. Dom är inte lika pålitliga. Dom blir till exempel väldigt olika före och efter.

Jag menar före Harrisburg så var det ju ytterst osannolikt att det som hände i Harrisburg skulle hända, men så fort det hade hänt rakade ju sannolikheten upp till inte mindre än 100 procent så det var nästan sant att det hade hänt.

Men bara nästan sant. Det är det som är så konstigt. Det är som om man menar att det som hände i Harrisburg var så otroligt osannolikt så egentligen har det nog inte hänt.

I själva verket gick ju hela det socialdemokratiska partiet och väntade i över ett halvår på att få veta om det som hände i Harrisburg har hänt eller inte, innan de kunde bestämma sig för om dom ska tycka att kärnkraften är så farlig som den skulle vara om det som har hänt i Harrisburg hade hänt. Nu har dom bestämt sig till sist, och tydligen kommit fram till att det som hände i Harrisburg inte har hänt, men att vi å andra sidan måste ha mycket bättre säkerhetsanordningar så det inte händer här också.

Och man förstår ju att dom har tvekat, för en sån olycka inträffar ju enligt alla sannolikhetsberäkningar bara en gång på flera tusen år, och då är det ju i varje fall inte troligt att den har hänt redan nu, utan det är väl i så fall mera sannolikt att den har inträffat längre fram. Och då kommer ju saken i ett annat läge. För det

kan ju inte vi bedöma nu. Då. Eller...

Sen är det också det att om det som hände i Harrisburg verkligen hände, mot förmodan, så är ju sannolikheten för att det ska hända en gång till, den är ju så oerhört löjligt jätteliten så att på sätt och vis kan man säga att det var nästan bra att det som hände i Harrisburg hände, om det nu gjorde det. För jag menar då kan man ju nästan säkert säga att det inte kommer hända igen.

I varje fall inte i Harrisburg. Och säkert inte samtidigt som förra gången.

Risken för en upprepning är så liten att den är försumbar. Med det menas att den finns inte, fast bara lite.

Nu är ju det här rätt krångligt för gemene man, så egentligen är det väl ingen idé att ha folkomröstning om sånt här. Folk i allmänhet dom tänker förstås på sitt grovhuggna vis att det som hände i Harrisburg verkligen har hänt. Dom tar det som en sanning.

Tala alltid sanning, barn, sa våra föräldrar till oss. Det får vi inte säga till våra barn utan vi måste lära dom att alltid tala sannolikt. Att säga sannolikheten, hela sannolikheten och ingenting annat än sannolikheten.

Så att dom inser att det som hände i Harrisburg inte kan hända här, eftersom det inte ens hände där, vilket hade varit mycket mer sannolikt, med tanke på att det var där det hände.

Tage Danielsson

Monolog av densamme i lunchrevyn "Under Dubbelgöken". Det var Hans Alfredson och Tage Danielsson kortaste revy, som pågick en timme vid lunch på Berns 1979-80, och ska ses mot bakgrund av debatterna och folkomröstningen om kärnkraft som hölls i mars 1980. Revyn hade premiär den 17 oktober 1979.

Höstmöte

Laholm 27-28 oktober

Folkkampanjens höstmöte är till för inspiration och information om aktuella ämnen om uranbrytning, kärnkraft, kärnvapen och slutförvar.

Alla är välkomna till seminariet på lördag. Söndagen ägnas åt föreningens verksamhet.

Lördag 27 oktober 2007

11.30 Göran Bryntse öppnar mötet
11.45 - 12.15 Per Hegelund om radioaktivitet i Östersjön
12.15 - 12.45 Nils-Axel Mörner om kärnavfallet
13.00 - 13.45 Lunch
14.00 - 14.30 Nils Henrik Hooge om ESS och konsekvenserna för Skåne-regionen
14.30 - 15.15 Rolf Betram om slutförvaring utan slut
15.15 - 16.30 Kaffe och gruppsamtal
16.30-16.45 Redovisning av gruppsamtal
16.45 - Promenad i Laholm

Plats: STF Vandrarhem, centralt vid stadsparken, www.laholmsvandrarhem.se

Kostnad för mat: cirka 150 kr (lunch + kaffe)

Anmälan: senast 20 okt på e-post info@fmkk.se eller telefon 0573-21337

Atomkraft och uranbrytning

Folkkampanjen Stockholm håller offentligt möte
lördagen 13 oktober, klockan 12-16
Beskow-salen, ABF-huset på Sveavägen

Ur programmet:

Atomkraftens gasutsläpp hotar klimatet, Gunnar Lindgren, Ale
Östersjön blir allt mer radioaktiv, Per Hegelund, Köpenhamn

Uranbrytningsplanerna i Sverige, Olof Holmstrand eller Jan Lindholm.

Vill du veta mer? Kontakta Roland von Malmberg: 0730-22 43 55

Bli medlem i Folkkampanjen!

Håll dig informerad! Du behövs i kampen mot kärnkraften. Var aktiv i dag, så behöver du inte vara radioaktiv i morgon. Bara en kraftig folkopinion kan garantera att avvecklingen inte fördröjs.

Medlemsavgift 200 kr/år

Pensionär, arbetslös, studerande 100 kr/år

Bifoga följande uppgifter på plusgirotalongen samt vårt plusgiro-konto: 3 00 90 - 5.

Betalningsmottagare: Folkkampanjen mot Kärnkraft-Kärnvapen.

Glöm ej att ange namn och adress!

Folkkampanjen mot kärnkraft-kärnvapen,
Barnängsgatan 23,
116 41 Stockholm.
Tel. 46-8-84 14 90.
Fax: 46-8-84 51 81.
E-mail: info@folkkampanjen.se
Hemsida: www.folkkampanjen.se/

Foto: Jan Lindholm

Den sista dammen i reningssystemet i Ranstad. Det står inte varför man inte får fiska - är det månne gift eller radioaktivitet i fiskarna?

En miljon kronor per ton uran

Tanken var att Sverige skulle bryta sitt eget uran till kärnvapen och kärnkraft. I Ranstad utanför Falköping gjordes ett försök men det är svårt i dag att se spåren om man inte vet vad man ska leta efter. Jan Lindholm är en av dem som vet och han vill inte att det ska upprepas.

Vi står på utsiktsplatsen ovanför Hornborgarsjön. Det är en ljuvligt vacker höstdag. I fjärran syns Skaradomens mäktiga tvillingtorn. Med en gest utöver nejden säger Jan Lindholm:

– Detta underbara, som tagit miljar-der år att bildas, skulle försvinna bara på några år om det uranrika alunskiffret skulle brytas. Och detta för snöd vinnings skull. Det får helt enkelt inte ske!

Jan Lindholm bor strax utanför Falköping och är nästan granne med Ranstad. Under eftermiddagen har vi tillsammans gjort en rundresa genom Falbygden. Några synliga spår efter gruvan finns inte längre.

Det som en gång var själva gruvan är nu täckt med vatten och liknar en helt vanlig liten sjö. Men den luktar lite konstigt, metalliskt surt. Det finns smådjur på botten och vassen frodas. På slänterna runt om gruvschaktet har det börjat växa lite sly.

Dyrt experiment

På en skylt nere vid det sjön står det att i det här området bröts 205 ton uran.

– 205 ton uran, säger Janne. Återställningskostnaderna belöper sig hittills på 210 miljoner. Det blir alltså en miljon kronor per ton! Vad det kostat att bryta, bearbeta och så vidare vet vi inte. Vad vi vet är att det varit ett oerhört dyrt

Jan Lindholm lyckades stoppa fortsatta undersökningar efter uran i sin hembygd i Falköping.

experiment. Uppskattningsvis 2-3 miljarder i dagens penningvärde för Projekt Ranstad.

Vad skulle det ha kostat om vi hade brutit det uran som behövs för den svenska kärnkraften? För det var ju det som var meningen från början.

Under ett års drift behövs det mellan 1 400 till 1 800 ton natururan. Ingrep- pet i naturen skulle bli avsevärd. Olle Holmstrand har räknat ut att det krävs en brytning av det uranrika alunskifferlagret på 0,7-0,9 kvadratkilometer, det vill säga nästan en kvadratkilometer, per år. Exempelvis kräver då 20 års uranbehov 14-18 kvadratkilometer.

– Då blir det inget kvar av vår vackra natur här i Falbygden, det får helt enkelt inte ske! säger Janne.

Hur länge har du hållit på med att protestera mot uranbrytningen i Ranstad?

– När de höll på med brytningen bodde jag i Karlsborg och deltog i det stora protestmötet i Häggum. Jag var tidigt engagerad i Naturskyddsföreningen (SNF), först i Karlsborg och senare i Åkersberga. Sedan 1990 har jag varit verksam som företagare i Falköping. När så den första ansökan om uranprospektering här i Falbygden kom 2005 fick jag kontakt med Olle Holmstrand. Med Olles hjälp kunde vi visa att de föreslagna ”miljövänliga” brytningsmetoderna (In Situ Leaching) inte kunde användas i alunskiffer, och Bergsstaten avslag begäran om prospektering.

– Efter det att vi lyckats stoppa undersökningarna här så fick vi reda på att det hade lämnats in ansökningar på många platser i Sverige. Därför startade jag nejtil- luranbrytnings hemsida. Där presenterar vi allt som är aktuellt rörande uranbrytning. Vi åker gärna runt och berättar om våra erfarenheter. Den 6 oktober åker jag till Åsele.

Giftiga tungmetaller

Janne är fortfarande aktiv i SNF och sitter med i styrelsen för Skarabygdens lokalförening. Han guidar gärna folk runt i det vackra landskapet. Visar Hornborgarsjön och trandansen, de mäktiga megalitgravarna som finns lite var stans och så växterna som han med förkärlek visar och fotograferar.

2006 kom så ytterligare en ansökan. Denna gång omfattar den stora delar av kambro-silur-triangeln, från Ålleberg i söder, längs Billingen upp till Timmerdalen och hela kanten ner till Gerumsberget.

– Många tror att det bara är radioakti- vitet som släpps ut när uranet bryts. Men

uran är också mycket giftig, liksom alla andra tungmetaller som finns i berget, säger Janne.

Han har hjälpt till med en bok om uranbrytning där Olle Holmstrand har skrivit huvuddelen av texten. Manus är färdigt och nu vidtar försök att få den utgiven.

– Helst ser vi att ett eller flera av bildningsförbunden ger ut den, säger Janne, för upplysning är viktig. Det är ju så många områden som drabbas och miljöpåverkan är så stor.

Eia Liljegren Palmaer

Efterbehandlingsarbetet pågår fortfarande och har kostat 210 miljoner.

Foto: Jan Lindholm

Ranstads långa uranhistoria

Redan på 1800-talet upptäcktes att det finns uran i Västergötland. Det har sedan dess varit flera turer med brytning av alunskiffern i olika syften. Efter andra världskriget blev uranet intressant och brytningen blev totalt 200 ton fram till 1969. Därefter blev motståndet för stort.

1893 konstaterades att alunskifferlagren i Billingen i Västergötland innehåller uran, vilket då inte hade någon praktisk betydelse. År 1898 påvisade emellertid Marie och Pierre Curie att uranhaltiga mineral även innehåller radium. I början av 1900-talet hade radium högt värde för medicinskt bruk.

Det påvisades att även radium förekommer i Billingens alunskiffer. Därför bildades ett bolag, AB Kolm 1909, för att utvinna radium ur den stenkolssliknande substansen "kolm" som finns i alunskiffern, framför allt i norra delen av Billingen. Utvinningen misslyckades, varför verksamheten avvecklades 1915. Under både första och andra världskriget utvanns olja ur alunskiffer på Kinnekulle i Västergötland.

Efter andra världskriget började planeringen för svenska kärnvapen och svensk kärnkraft. Det statliga bolaget AB Atomenergi bildades 1948 och började tillsammans med Skifferoljebolaget undersöka de sedan tidigare kända uranförekomsterna i alunskiffer. I den hemligstämplade rapporten "Sveriges uranförande alunskiffer" år 1953 utpekades Ranstadsområdet vid Billingen i Västergötland som lämpligast för uranutvinning.

Olönsam och skadlig

Den första svenska produktionen av uran ägde emellertid rum i Kvarntorp i Närke på 1950-talet som biprodukt till oljeutvinningen. Skifferoljebolaget hoppades att uranutvinningen skulle bidra till att göra verksamheten lönsam. Totalt utvanns 50 ton uran. 1966 avvecklades emellertid hela verksamheten i Kvarntorp, eftersom den var olönsam och gav upphov till svåra miljöskador.

År 1959 fick AB Atomenergi statligt anslag till uranbrytning i Ranstad. Anläggningen stod färdig för drift 1965, men eftersom produktionen var olönsam

drevs verksamheten i reducerad skala fram till 1969.

Totalt utvanns 200 ton uran. Därefter låg anläggningen i malpåse och endast viss utvecklingsverksamhet förekom fram till början av 1980-talet då anläggningen avvecklades.

Kraftig kritik mot mineralprojekt

1975 lämnade LKAB en ansökan till regeringen för prövning enligt den så kallade vetolagen (dåvarande 136a § i Byggnadslagen). Ansökan fick förödande kritik från bland annat miljöorganisationen Skövde Miljöforum och drogs tillbaka inför hotet om kommunalt veto från de berörda kommunerna Skövde och Falköping.

En ny ansökan lämnades in 1977. Projektet hade nu döpts om till "Mineralprojekt Ranstad", eftersom syftet enligt uppgift var att utvinna även andra metaller och ämnen i alunskiffern. Det var emellertid uppenbart att projektets huvudsyfte var utvinning av uran. Kritiken av projektet blev åter mycket kraftig och kommunerna utnyttjade sin vetorätt, vilket stoppade projektet definitivt.

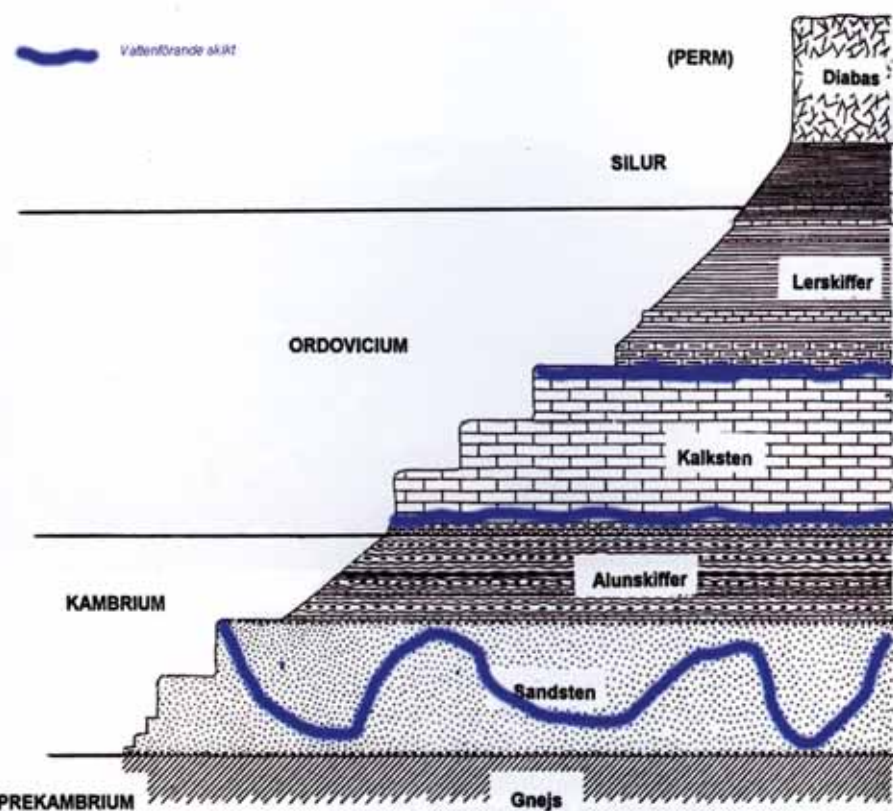
Utvinning i hobby skala

Under några år framåt drevs viss forskningsverksamhet med statliga anslag. Sedan det låga uranpriset gjort fortsatt brytning hopplöst olönsam stängdes anläggningen och såldes med tillhörande mycket stora markområden för 1 krona (!) till Bengt Lilljha, tidigare anställd på anläggningen. Den karakteristiska silon för lagring av alunskiffer sprängdes på hösten 1991 och i samband därmed upplöstes även Skövde Miljöforum. Lilljha har närmast i hobby skala sysslat med uranutvinning ur diverse restprodukter, bland annat från Tyskland, en verksamhet som nyligen har stoppats av SKI (Statens Kärnkraftinspektion) på grund av bristfällighet säkerhet.

Källa: www.nejtilluranbrytning.nu

Vill du läsa mer se även:

www.nejtilluranbrytning.nu (allt om prospektering och brytning i Sverige)
www.folkkampanjen.se (hemsida för folkkampanjen mot kärnkraft-kärnvapen)
www.wise-uranium.org (på engelska)
www.nuwinform.se (på engelska)

Källa: Skaraborgs Natur

Bilden visar en genomskärning av de olika mineralskikten i berget. För att komma åt uranet måste den största delen av berget skalas av. Uranet finns i alunskiffret, som i sin tur ligger alldeles ovanför den vattenförande sandstenen. En brytning innebär alltså att det mesta av berget försvinner.

Foto: Jan Lindholm

Det som i dag finns kvar av Ranstadsverket.

Uranbrytning i vår kommun?

Alla är välkomna att lyssna och diskutera uranprojektering och uranbrytning i Västerbottens kommuner

Folkets Hus i Åsele
lördag 6 oktober
klockan 12.00

12.00-12.15 Gunilla Jönsson, Nej till uranbrytning i Västerbotten hälsar välkommen
 12.15-13.00 Jan Lindholm, SNF-Skaraborg. Uranbrytning i Sverige – då och nu
 13.00- 13.30 Eia Liljegren-Palmaer – uranbrytning i ett internationellt perspektiv
 13.30-14.30 Lunch
 14.30- 15.00 Någon från rennäringsen – Hur påverkar uranbrytningen rennäringsen?
 15.00-15.30 Erik Danielsson - Motståndet i Västerbotten
 15.30-16.00 Liselotte Olsson riksdagsledamot (v) Västerbotten – Hur kan vi arbeta i kommuner och riksdag?
 16.00-17.00 Hur går vi vidare? Grupparbete med fika
 17.00-17.30 Redovisning och avslutning

Där visas också utställningen om uranbrytning i Tjeckien, den som inte fick visas på biblioteket i Dorotea.

Arrangörer: Nätverket – Nej till Uranbrytning, Folkkampanjen mot kärnkraft-kärnvapen.

Kommer du utifrån och vill ha övernattnings så ring till Anna Hidegren: telefonnr: 0941-10904, mobilnr 0730-382335 och boka.

Åsele Camping, ligger vacker till i anslutning till Ångermanälven. Nära värdshuset, och ca 2 km till Folkets Hus. En 4-6 bäddstuga kostar 550 kr
 2-bäddsstuga 400 kr

Uranbrytningen har en lång historia av förgiftning av människor och natur. Fotot är från augusti 1986 bredvid Stanrockgruvan i Ontario, Kanada. Bakom träden syns en enorm vall med vit sand som är radioaktiva rester från gruvan. Totalt hade 100 miljoner ton radioaktivt gruvavfall dumpats runt gruvan.

Foto: Robert Del Tredici/Ur: At works in the fields of the bomb

Världens vackraste plats

När vi åkte hem från uranseminariet i Dorotea den sista juni var vi alla så glada. Det hade kommit mycket folk till seminariet och stämningen hade varit underbar. Glada i hågen ställde vi kosan söderut, mot Östersund. Vi hade kört en lång stund när en av oss sa:

– Titta! Snöklädda berg! Konstigt att jag inte såg dem när jag körde upp, sa jag, men bergen var förstås bakom mig då. Vi fortsatte.

Efter ytterligare några mil och ännu mer snöklädda berg tog vägen slut. En vändplats. Ute på gården till ett bostadshus stod en man. Jag gick ut och sa:

– Ursäkta att jag stör, men jag måste ha kört fel.

– Nej då sa mannen, man kan inte ha kört fel när man har kommit till världens vackraste plats!

Och det hade han naturligtvis rätt i. Platsen var Borgafjäll och verkligen vacker.

Det var bara att vända, vi körde på småvägar ner till Inlandsvägen igen.

Efteråt tänkte jag att jag skulle ju ha frågat mannen vad han tyckte om att det fanns planer på att bryta uran, där på världens vackraste plats. Men det gjorde jag tyvärr inte.

Vi åkte förbi alla de platser mellan Dorotea och Strömsund där det har lämnats in prospekteringsansökningar. Vi stannade vid Ormsjön och fikade.

Jag kan tänka mig att de som bor runt Ormsjön också kallar sitt område för världens vackraste. Det skulle man kunna göra med de flesta av de platser vi passerade.

Att tänka sig att denna vackra natur skulle förstöras för att några vill tjäna pengar är ofattbart. Men jag tror inte att västerbottningarna kommer att tillåta det.

Jag kände på mötet i Dorotea att det fanns en stor vrede bland människorna, en vrede över att de återigen skall bli plundrade.

– Räcker det inte att de har tagit en stor del av skogen, älvarna och järnet, sa en av

deltagarna till mig, skall de nu bryta uran så att vi inte kan bo kvar?

Jag är helt övertygad om att folket i Västerbotten kommer att kräva av sina kommunledningar att de använder sig av det kommunala vetot. Vi är lyckligt lottade som har den möjligheten.

Så småningom kom vi fram till Östersund och jag fortsatte till Värmland. Nu är jag snart på väg tillbaka till Västerbotten och ett seminarium i Åsele den 6 oktober. Jag kan tänka mig att också detta är världens vackraste plats. Hoppas vi ses där.

Eia Liljegren-Palmaer

DET KOMMUNALA VETOT

Enligt lag har kommunfullmäktige rätt att förhindra uranbrytning inom kommunen. Om man inte under några omständigheter vill ha en urangruva i kommunen kan fullmäktige, utan att vänta på regeringens prövning, besluta att inte tillstyrka tillstånd att bryta uran i komunen.

Utdrag ur Miljöbalken

17 kap. Regeringens tillåtlighetsprövning

Obligatorisk tillåtlighetsprövning

I § Regeringen skall pröva tillåtligheten av nya verksamheter av följande slag:
1. anläggningar för kärnteknisk verksamhet som prövas av regeringen enligt lagen

(1984:3) om kärnteknisk verksamhet samt anläggningar för att bryta uranhaltigt material eller andra ämnen som kan användas för framställning av kärnbränsle,

Kommunfullmäktiges tillstyrkan

6 § Regeringen får tillåta en verksamhet som avses i 1 § 1, endast om kommunfullmäktige har tillstyrkt detta.

Nya styrelsen

Folkkampanjens årsmöte 2007

Vid årsmötet valdes följande styrelse för FMKK:
Göran Bryntse, Falun, ordförande
Jan Ternhag, Stockholm, kassör

Övriga styrelsemedlemmar: Peter Eller, Stockholm, Rolf Hansson, Söderhamn, Per Hegelund, Köpenhamn, Eia Liljegren-Palmaer, Töcksfors och Louise Pettersson, Kristianstad.

Platser som undersöks för brytning

I dessa områden har det beviljats undersökningstillstånd. Alla har inte angivit uran som orsak till undersökningarna, men i de flesta fall har det tidigare varit just uran som har undersökts. Sista hittar du de som fått avslag på prospektering.

Gå in på www.nejtilluranbrytning.nu och läs vad som står om ditt län. Har du inte tillgång till dator kan du ringa till Länsstyrelsen och få upplysningar.

Skåne län

Simrishamn/Tomelilla; Pandoras ask nr 1

Kalmar län

Västervik; Klockartorpet, Trostad, Bersummen, Gustavsberg och Olserum nr 2

Östergötlands län

Motala; Skvackermossen och Trehörningen nr 1
Motala/Mjölby; Melstad och Styra
Vadstena; Broby och Källstad

Västra Götalands län

Götene; Saga nr 1+2

Bengtsfors; Långvattnet nr 2

Örebro län

Örebro/Lekeberg; Latorp nr 1
Hallsberg/Kumla; Bresätter nr 1, Kvarntorp nr 5+6 och Östanfalla
Hallsberg/Örebro; Asker nr 1
Lekeberg; Tegelsta och Ralatorpet
Kumla; Lindhult
Hallsberg; Vranfallet
Örebro; Stånger och Katrineberg

Dalarnas län

Rättvik; Lorttjärn nr 1+2

Gävleborgs län

Hudiksvall; Majsaberget nr 1+2
Ovanåker; Stugberget nr 1, Losjön nr 1 och Svensboberget nr 1
Ljusdal; Trolltjärnshockeln nr 1+2 och Tjärdalsmyran nr 1

Västernorrlands län

Ånge; Sägtjärn och Märreviken

Jämtlands län

Härjedalen; Staverberget och Staverberget nr 2
Berg; Beten nr 200+300, Åviken nr 100, Tossåssjön nr 100 Sölvbacktjärn nr 100+200, Sanne, Svensåsen, Gisselåsen, Häggån, Norrgården, Gåxåsen, Viken, Kämpdalen,

Bölåsen och Hackåsen
Berg/Åre; Åbbåsen
Åre; Marby-Svedje, Månåsen, Rise, Önsta, Västanede, Vällviken, Sjaule nr 1 och Flistjärn nr 1+2+3
Östersund; Hara och Sännsjölandet nr 1
Östersund/Berg; Ansökningar om 5 områden, 64 kvadratkilometer
Östersund/Ragunda; Näverede nr 1
Krokom; Lill-juthatten, Nöjdfjället, Långvattnet nr 1, Tallsjön nr 1 och Hotagen nr 1+2+3

Jämtlands och Västerbottens län

Strömsund; Piprörm, Tåsjö nr 1+2+3+4+5+6+7+8+9+10+11+12+13+14+15
och Bodkullarna nr 1
Strömsund/Dorotea; Gåraträsk och Bellvik
Dorotea; Kronotorpet nr 1 och Ormsjö nr 1

Västerbottens län

Vilhelmina; Mellanberget nr 1, Djupdal nr 1+2, Mellanåsen nr 2, Bergbäcken nr 1, Granberget nr 1, Lövkullen nr 1 och Västanbäcken nr 1+2
Åsele; Björkråmyran och Aborrviken
Storuman; Laisbäck, Laisbäck nr 2 och Olbon nr 1
Sorsele; Råro nr 1 och Långtjärn nr 1

Skellefteå; Bureberget nr 1

Norrbottens län

Arvidsjaur; Björklund, Rävaberget, Rakkurvar nr 1, Långträsk och Norr Döttern nr 1+2+3+4
Arjeplog; Geddaur nr 1+2+ 4, Plättik nr 1, Gublijaure nr 1, Ballek nr 2+3+4+5, Harrejåkka nr 1, Harrsjön nr 1, Gourbavare, Guorbavare nr 2, Allebouoda nr 3, Labbas, Skuppesavon, Vipsajokk och Tjeggelvas nr 100
Boden; Kvarnån och Kvarnån nr 2+3
Jokkmokk; Manakjaure nr 1
Kalix; Pålänge nr 2

Dessa orter har fått avslag. Hoppas att de snart får följa av fler kommuner/län!

Falköping/Tidaholm/Skövde; Gerumsberget nr 1 och 2
Avslag våren 2006. Entydigt nej från länsstyrelse och kommuner

Falköping/Skövde/Skara/Tidaholm; 13 delområden
Avslag 2007-07-27. Entydigt nej från länsstyrelse och kommuner